

Benedykt XVI

Jesteśmy dziećmi Niepokalanej Matki : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (8 grudnia 2009 r.)

Salvatoris Mater 12/1/2, 300-301

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Brescia, 8 listopada 2009 r.)²²

Paweł VI ogłosił Matkę Bożą Matką Kościoła

[...]

W tej porze modlitwy *Anioł Pański* pragnę wspomnieć o głębokim nabożeństwie sługi Bożego Giovanniego Battisty Montiniego do Maryi Dziewicy. Swoją pierwszą Mszę św. odprawił on w sanktuarium *Santa Maria delle Grazie* (Matki Bożej Łaskawej), które jest maryjnym sercem waszego miasta i znajduje się niedaleko tego placu. W ten sposób powierzył swoje kapłaństwo matczynej opiece Matki Jezusa, i był z Nią związany przez całe życie.

W miarę jak zwiększa się jego odpowiedzialność w Kościele, kształtowała się jego coraz pełniejsza i coraz bardziej organiczna koncepcja związku między Błogosławioną Maryją Dziewicą a tajemnicą Kościoła. W tej perspektywie pamiętne jest przemówienie na zakończenie 3. sesji Soboru Watykańskiego II, wygłoszone 21 listopada 1964 r. Na tej sesji została ogłoszona Konstytucja o Kościele *Lumen gentium*, której – jak powiedział Paweł VI – «szczytem i ukoronowaniem jest cały rozdział poświęcony Matce Bożej». Papież podkreślił, że jest to najobszerniejsza synteza doktryny maryjnej, jaką kiedykolwiek opracował sobór powszechny, a jej celem jest «ukazanie oblicza Kościoła świętego, z którym Maryja jest ściśle związana» (*Enchiridion Vaticanum*, Bologna 1979, s. [185], n. 300-302). Dlatego też, gdy ogłosił Najświętszą Maryję Matką Kościoła (por. tamże, n. 306), zaznaczył, z wielkim wyczuciem ekumenicznym, że «nabożeństwo do Maryi (...) jest środkiem z istoty swej podporządkowanym kierowaniu dusz do Chrystusa i tym samym łączeniu ich z Ojcem, w miłości Ducha Świętego» (tamże, n. 315).

Zainspirowani słowami Pawła VI, także my módlmy się dziś: O Maryjo Dziewico, Matko Kościoła, Tobie polecamy ten Kościół Brescii i wszystkich mieszkańców tego regionu. Pamiętaj o wszystkich Twoich dzieciach; przyczyn się przed Bogiem za ich prośbami; zachowaj w nich silną wiarę; umocnij nadzieję; pomnażaj miłość. O łaskawa, o miłosierna, o słodka Panno Maryjo (por. tamże, nn. 317.320.325).

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(8 grudnia 2009 r.)²³

Jesteśmy dziećmi Niepokalanej Matki

8 grudnia obchodzimy jedno z najpiękniejszych świąt Najświętszej Maryi Panny: uroczystość Jej Niepokalanego Poczęcia. A co to znaczy, że Maryja jest

²² „L'Osservatore Romano” 31(2010) nr 1, 21.

²³ „L'Osservatore Romano” 31(2010) nr 2, 56-57.

«Niepokalana»? I co mówi nam ten tytuł? Sięgnijmy przede wszystkim do tekstów biblijnych z dzisiejszej liturgii, zwłaszcza do wielkiego «fresku» z III rozdziału Księgi Rodzaju i do opowiadania o zwiastowaniu z Ewangelii św. Łukasza. Po grzechu pierworodnym Bóg zwraca się do węża, który symbolizuje szatana, przeklina go i wypowiada obietnicę: «Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, / pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: / ono ugodzi cię w głowę, / a ty ugodzisz je w piętę» (Rdz 3, 15). Jest to zapowiedź odwetu: szatan w początkach stworzenia wydaje się być górą, ale przyjdzie Syn niewiasty, który zmiążdży mu głowę. I tak za pośrednictwem potomstwa kobiety sam Bóg zwycięży, zwycięży dobro. Tą kobietą jest Maryja Dziewica, z Niej narodził się Jezus Chrystusa, który przez swoją ofiarę raz na zawsze pokonał dawnego kusiciela. Dlatego tak liczne obrazy i figury Niepokalanej przedstawiają Ją, jak depte węża, który jest pod Jej stopami.

Natomiast ewangelista Łukasz ukazuje nam Maryję Dziewicę w chwili, gdy przyjmuje zwiastowanie niebieskiego posłańca (por. Łk 1, 26-38). Jawi się Ona jako pokorna i autentyczna córka Izraela, prawdziwy Syjon, który Bóg zechciał wybrać na swoje mieszkanie. Jest latoroślą, z której ma się narodzić Mesjasz, Król sprawiedliwy i miłosierny. W prostocie nazaretańskiego domu żyje czysta «reszta» Izraela, z której zgodnie z wolą Boga ma się odrodzić Jego lud, niczym nowe drzewo, którego gałęzie rozrosną się na cały świat, dając wszystkim ludziom dobre owoce zbawienia. W odróżnieniu od Adama i Ewy Maryja pozostaje posłuszna woli Pana, całym swoim jestestwem wypowiada «tak» i w pełni oddaje się do dyspozycji Bożego planu. Jest nową Ewą, prawdziwą «matką wszystkich żyjących», to znaczy tych, którzy przez wiarę w Chrystusa otrzymują życie wieczne.

Drodzy przyjaciele, jakże ogromna to radość mieć za matkę Maryję Niepokalaną! Ilekroć doświadczamy naszej słabości i słyszymy podszepty zła, możemy zwrócić się do Niej, a nasze serce otrzyma światło i umocnienie. Także pośród życiowych prób, burz, które sprawiają, że chwieją się wiara i nadzieja, pomyślmy, że jesteśmy Jej dziećmi i że korzenie naszego życia zanurzone są w nieskończonej łasce Boga. Sam Kościół, choć narażony jest na negatywne wpływy świata, w Niej zawsze znajduje gwiazdę wskazującą drogę, by mógł trzymać się kursu wyznaczonego mu przez Chrystusa. Maryja jest bowiem Matką Kościoła, jak uroczyście ogłosili papież Paweł VI i Sobór Watykański II. Dlatego gdy składamy Bogu dziękczynienie za ten wspaniały znak Jego dobroci, zawierzmy Niepokalanej Dziewicy każdego z nas, nasze rodziny i wspólnoty, cały Kościół i cały świat. Ja także to uczynię dziś po południu, zgodnie z tradycją, przed Jej pomnikiem na placu Hiszpańskim.